

РЕШЕНИЕ

№ 100

гр. София, 07.01.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 11.12.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11426** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК във връзка с чл.59б ал.3 от ЗСО.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Заповед за частичен отказ за сключване на допълнително споразумение към договор № 22-7005/ 2018г за извършване на амбулаторни процедури № РД 15-890/ 8.08.2019г на Директор на СЗОК.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорвания акт като издаден при съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Обосновава подробни съображения, че отговаря на условието за сключване на допълнително споразумение за АПр № 01.2, в т.ч. и изискванията за изпълнение на процедурата, тъй като е получавал заплащане с публични средства не само през 2018г, а и през годините назад в които е било договорен партньор на НЗОК, която оперира изключително с публични средства. Оспореният акт нарушавал основни правни принципи на здравното осигуряване. С договор РД-НС-01-1-4 от 17.06.2019г за изменение и допълнение на НРД за МД за 2018г., дейността по бъбречно-заместителна терапия /АПр 01.2/ занапред преминавала за финансиране от бюджета на НЗОК, а не както по Методиката за субсидиране на лечебните заведения за 2018г – от държавния бюджет, като по този начин от дейност, гарантирана за сметка на държавата се променяла в дейност финансирана от НЗОК на пазарен принцип. Мотивите поради които било отказано сключване на допълнително споразумение въвеждали дискриминационен

подход, като лишавали частните лечебни заведения от право да предоставят АПр.01.2 и засягало потребителите да изберат по-добри болнични условия. Бъбречно-заместителната терапия не била нова медицинска дейност по см. на § 1 т.11 от ДР на ЗЛЗ за жалбоподателя. Моли съда да отмени оспорвания акт и върне преписката за ново произнасяне. Претендира разноски.

Ответникът –директор на СЗОК, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли.

СГП, редовно призовани не вземат становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Административното производство е започнало по повод подадено от жалбоподателя заявление № 22-7005-10 от 12.07.2019г /л.70 и сл. от делото/ за сключване на допълнително споразумение към договор № 22-7005/ 2018г. по чл.59, ал.3, предл. второ от ЗЗО и в съответствие с НРД за МД за 2018г., изменен с договор РД-НС-01-1-4 от 17.06.2019г за извършване амбулаторни процедури по приложение № 18в, изброени в заявлението, между които и АПр 01.2 „Бъбречно-заместителна терапия /хемофилтрация/“.

Заявлението е разгледано от конституирана със Заповед РД 09-78 от 31.05.2018г , изменена със Заповед РД 09-122/ 2.11.2018г на директора на СЗОК комисия, която за резултатите от извършената проверка е съставила протокол /л.44-46 от делото/ с който предлага на директора на СЗОК да постанови отказ за сключване допълнително споразумение за включване в предмета на договор от 22.05.2018г на АПр.01.2.

На 8.08.2019г директорът на СЗОК издава оспорената Заповед за частичен отказ за сключване на допълнително споразумение към договор № 22-7005/ 2018г за извършване на амбулаторни процедури, за включване в предмета на договор № 22-7005/ 2018г на АПр.01.2.„Бъбречно-заместителна терапия /хемофилтрация/“ от Приложение № 18в „Амбулаторни процедури“ към НРД за МД за 2018г.

Заповедта е била оспорена по административен ред пред горестоящия административен орган, който не се е произнесъл в срока по чл.97, ал.1 от АПК, поради което и на осн. чл.97, ал.5 от АПК е обжалвана по съдебен ред в законоустановения 14 дневен срок от крайната дата на която по-горестоящия административен орган е следвало да се произнесе /14 дни, считано от 12.09.2019г чл.149 ал.3 вр. с ал.1 от АПК/.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган - директорът на СЗОК, съгласно чл. 59б, ал.2 от ЗЗО, при условията на заместване – заповед № 30995/ 1.08.2019г /л.188/, чл.41 от Правилник за устройството и дейността на НЗОК /л.179 от делото/ в предвидената от закона форма.

Съдът не установи нарушения на административно производствените правила от категорията на съществените, които да обусловят отмяна на оспорената заповед на това основание, противно на доводите на жалбоподателя. Спазен е срока по чл.59б ал.2 вр. с ал.1 от ЗЗО.

Със заповедта, на основание чл. 59б, ал. 2 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) , чл.42 т.8 от Правилник за устройство и дейността на НЗОК и чл. 26, ал. 1, т. 2 от НРД за МД за 2018г е отказано сключване на допълнително споразумение към договор № 22-7005/ 2018г за извършване на амбулаторни

процедури, за включване в предмета на договор № 22-7005/ 2018г на АПр.01.2.,„Бъбречно-заместителна терапия /хемофилтрация/“ от Приложение № 18в „Амбулаторни процедури“ към НРД за МД за 2018г. Като мотив за отказа е посочено, че е налице императивно изискване за сключване на договор и изпълнение на амбулаторната процедура /раздел I/ съгласно Приложение 18в към НРД за МД за 2018г, а именно да се сключват договори с лечебни заведения, които са получавали заплащане с публични средства през 2018г , а жалбоподателят не е получавал заплащане с такива средства през 2018г. от МЗ по Методика за субсидиране на лечебни заведения през 2018г, в т.ч. не е в списъка по чл.2, ал.2 от Методиката. Тоест, основанието за отказ е неполучаване на заплащане с публични средства през 2018г. от лечебното заведение за дейността „Бъбречно-заместителна терапия /хемофилтрация/“. Последното е пречка за включване на процесната АПр 01.2 в предмета на договор № 22-7005/ 2018г.

Не се спори, че жалбоподателят не е получавал заплащане през 2018г. от държавния бюджет за процесната дейност по цитираната Методика, която определя реда и критериите за субсидиране на преобразувани държавни и общински лечебни заведения за болнична помощ, болници с държавно и/или общинско участие в капитала и държавни и общински центрове за психично здраве /арг. от чл.1 от Методиката /. По реда на Методиката са финансирани дейности извън обхвата на здравното осигуряване. С договор РД-НС-01-1-4 от 17.06.2019г за изменение и допълнение на НРД за МД за 2018г., дейността по бъбречно-заместителна терапия /АПр 01.2/ занапред преминава за финансиране от бюджета на НЗОК, а не както по Методиката за субсидиране на лечебните заведения за 2018г – от държавния бюджет, като по този начин от дейност, гарантирана за сметка на държавата се променя в дейност финансирана от НЗОК на пазарен принцип. Националният рамков договор за медицинските дейности за 2018 г. е подзаконов нормативен акт. Съгласно Приложение № 18в от Националният рамков договор за медицинските дейности за 2018, в раздел I по отношение на АПр № 01.2. "Условия за сключване на договор и за изпълнение на амбулаторна процедура " е въведено изискване да се сключват договори с лечебни заведения, които са получавали заплащане с публични средства през 2018г. Жалбоподателят не е получавал субсидии за тази дейност през 2018г. С договора РД-НС-01-1-4 от 17.06.2019г са въведени нови изисквания за осъществяване на дейността по процесната амбулаторна процедура, като лечебното заведение не отговаря на изискванията за договаряне по заявената АПр 01.2. Несъмнено, въведено по този начин новото императивно изискване ще доведе до финансиране и изпълняване на дейността от конкретно определени лечебни заведения /държавни и общински/, които са предоставяли тази процедура по реда на Методиката и би лишило частни лечебни заведения от право да предоставят тази процедура. Последното обаче, в т.ч. и цитираното в жалбата решение на КЗК е неотнормосимо в настоящия правен спор. /В този смисъл и Р № 2654 от 21.02.2019 г. по адм.д. № 6019/2018 г, VI отд. ВАС /. Изискванията, посочени като условия за сключване договор за осъществяване на амбулаторната процедура са нормативно установени в Приложение № 18в към НРД за МД за 2018г. Спазването на изискванията е условие, без което договорът /допълнителното споразумение/ с НЗОК не може да бъде сключен, тъй като се явява съществен елемент от съдържанието му.

Приетите за установени относими факти по делото сочат на безпротиворечив извод, че към датата на подаване на заявлението лечебното заведение не е

изпълнявало процесното изискване на Приложение № 18в към НРД МД 2018 г., което обосновава законосъобразност на оспорената заповед. Жалбата като неоснователна следва да се отхвърли.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на жалбоподателя не следва да му се присъждат разноски. Ответника не претендира юриск. възнаграждение.

Водим от горното и на осн. чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на [фирма] срещу Заповед за частичен отказ за сключване на допълнително споразумение към договор № 22-7005/ 2018г за извършване на амбулаторни процедури № РД 15-890/ 8.08.2019г на Директор на СЗОК.

Решението подлежи на оспорване пред ВАС на РБългария в 14 -дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: